NEKROLOG.

†

Peter von Möller.

Af borgerlig familj föddes i Helsingborg den 20 maj 1809 en son, som i dopet erhöll namnet PETER MÖLLER till stor öfverraskning för en svåger till fadern, hvilken öfvervar döpelseakten och bar just namnet PETER MÖLLER, äfvenledes handlande i Helsingborg. Gossens föräldrar egde flera barn, men svågern var barnlös, hvarför han upptog sin namne såsom eget barn och egnade honom all möjlig omvårdnad och uppfostran. Från sitt sjätte till det trettonde år sattes gossen i den på den tiden mycket framstående hernhutarskolan i Kistiansfeld i Slesvig, hvarefter han genom privat undervisning i Vexiö-trakten förbereddes till inträde vid Karlberg. Vid fosterfaderns död 1831 hade han avancerat till kornett vid skånska husarregementet, och från denna tid kan man säga, att PETER MÖLLER började inträda på en ny bana, som för hela hans framtid blef honom så kär. Han lemnade då den egentliga militärbanan, ehuru han dock qvarstod i rullorna till 1839, då han som löjtnant tog afsked med erhållande af titel af ryttmästare. Landtbruk och kommunala värf togo hela hans verksamma lefnad i anspråk. Huru framstående såsom landtbrukare han var bära egendomarne Skottorp och Dömestorp i södra Halland bäst vitne. Kommunala uppdrag såsom sekreterare och ordförande i Hallands läns hushållningssällskap och landsting gjorde hans stora duglighet äfven känd på högre ort, så att han mången gång af regeringen inkallades till ledamot i komitéer. Hans 17-åriga verksamhet som riksdagsman lemnade

ock den mångsidigt kunskapsrike mannen ett godt tillfälle att framgångsrikt verka. Också var han aldrig sysslolös, ständigt forskade han genom flitiga studier och nedlade resultatet af sina forskningar i än det ena än det andra digra och om grundlighet vittnande arbete, som han af trycket utgaf. Historisk forskning, isynnerhet rörande hans fosterbygd, omfattades af honom med stor förkärlek, och flera spridda uppsatser hafva af hans hand lemnats för att gagna landtbruket i vårt land. Stor vän af naturen och med skarp blick för hvad som der försiggår var han icke heller främmande för entomologien. På allt möjligt sätt sökte han göra sig till godo hvad han såsom landtbrukare af denna vetenskap hade att inhemta. Så snart någon skadeinsekt uppträdde störande på hans sädesfält eller planteringar, sparade han ingen möda att göra sig den qvitt, och verkade derigenom mycket godt i den trakt hans jordagods voro belägna. Jag hänvisar i detta fall till en af honom 1881 författad uppsats med titel: »*Några ord om ollonborrarne och sädesknäpparne samt om den skada de förorsaka*», införd i första häftet af Entomologisk Tidskrift nyss nämda år. I »*Strödda utkast rörande svenska jordbrukets historia*» pag. 114—123, lemnar P. v. MÖLLER ett värderikt bidrag till biets och silkesmaskens historia från äldsta tider.

Ja den ärlige forskaren har i allt hvad han skrifvit och i hela sitt handlingssätt visat sig vara en verklig landtbrukare och en varm fosterlandsvän.

Ärebetygelser från konungen i form af adelsvärdighet och högre ordenstecken lemnades honom som ett erkännande åt hans allmännyttiga verksamhet, och han var hedersledamot af Kongl. landtbruksakademien och ledamot af Kongl. vetenskapsakademien samt tillhörde de flesta af vårt lands vetenskapliga och litterära sällskap. Döden afklippte hans verksamma lif d. 28 nov. 1883.

Jacob Spångberg.